

Okul Öncesi Eğitimde Aile Katılımı ve Öneme Yönelik Öğretmen Görüşleri

Teachers' Views on Family Participation and Its Importance in Preschool Education

ÖZET

Bu çalışmanın amacı aile katılımının okul öncesi eğitimde öneme yönelik okul öncesi öğretmenlerinin yönelik görüşlerinin değerlendirilmesidir. Bu çalışmanın yöntemi belirlenirken nitel araştırma tekniklerinden fenomenoloji deseni tercih edilmiştir. Bu kapsamda kolayda örnekleme yöntemi ile araştırmaya 13 öğretmen dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak yarı yapılandırılmış 3 sorudan oluşan bir görüşme formu tercih edilmiştir. Ulaşılan veriler içerik analizi ile değerlendirilmiştir. Çalışmanın bulgularına göre, ailelerin okul öncesi eğitimdeki rolünün ve bu alandaki stratejilerin önemini vurgulamaktadır. Öğretmenler, ailelerle işbirliğini artırmak için düzenli toplantılar ve iletişim yöntemleri önermektedir. Ayrıca, ailelerin daha fazla katılımını teşvik etmek için araştırma projeleri, geri bildirimler, eğitim materyali erişimi ve seminerler gibi stratejiler önerilmektedir. Bu öneriler, ailelerin çocuklarının eğitimine aktif katılımını teşvik ederek öğrenci başarısını artırmayı hedeflemektedir. Özetle, aile-okul işbirliğini güçlendirmek ve iletişimi artırmak için çeşitli yöntemler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Aile Katılımı, Okul, Okul Öncesi.

ABSTRACT

The aim of this study is to evaluate the views of preschool teachers on the importance of family involvement in preschool education. While determining the method of this study, phenomenology design, one of the qualitative research techniques, was preferred. In this context, 13 teachers were included in the study with convenience sampling method. A semi-structured interview form consisting of 3 questions was preferred as a data collection tool. The data obtained were evaluated by content analysis. According to the findings of the study, the role of families in preschool education and the importance of strategies in this area are emphasized. Teachers suggested regular meetings and communication methods to increase cooperation with families. In addition, strategies such as research projects, feedback, access to educational materials and seminars are suggested to encourage greater involvement of families. These recommendations aim to increase student achievement by encouraging the active involvement of families in their children's education. In summary, various methods are presented to strengthen family-school collaboration and increase communication.

Keywords: Family Involvement, School, Preschool.

GİRİŞ

Günümüzde aile, eğitimin bir katılımcısı olmaktan ziyade eğitimin ana unsuru olarak görülmektedir. Eğitimin sadece okullarda verildiği ve öğretmenin yetkisinde olduğu düşüncesi tamamen değişmiştir. Aileyi eğitim sürecinin dışında tutmak artık imkansızdır. Dolayısıyla çocuklara hayatlarının her aşamasında eğitim vermek artık elzemdir. Okul ve aile işbirliği, özellikle okul öncesi yıllarda, çocukların okula uyum sağlamasına yardımcı olmak, okul uygulamalarının evde de takip edilmesini sağlamak, iki ortam arasındaki tutarlılığı artırmak ve çocuğun gelişimini çeşitli şekillerde desteklemek için çok önemlidir (Tezel Şahin & Özyürek, 2016). Çocukların erken yaşlarda aldıkları eğitim, gelecekleri üzerinde kalıcı bir etkiye sahiptir. Bu süre zarfında, çocuğun ebeveynleri birincil öğretmenleridir ve onları öğretmenler takip eder.

Çocukların ilk öğrendikleri yer aile ortamları, burada öğrendiklerini pekiştirdikleri yer ise okullardır. Aile katılımı, öğretmenlerin ebeveynleri eğitmesine ve onlara yardımcı olmasına yardımcı olur ve aileleri sınıfa getirerek eğitimi zenginleştirir. Benzer şekilde, eğitimci de ailelerden gelen veri ve girdilere dayanarak eğitim ortamını geliştirir (Cömert ve Güleç, 2004). Aileyi dahil etmek, gencin eğitimine yardımcı olmaktan daha fazlasını yapar. Aileler de aile olarak katılarak bilgi ve beceri edinebilirler. Bunu yaparak, ebeveynler çocukları hakkında daha fazla şey keşfedebilir ve onlarla daha güçlü bir iletişim kurabilir, bu da çocukların kendilerini daha güvende hissetmelerine yardımcı olur (Özel, Çağdaş ve Konca, 2016) Aile katılımı, çocukların akademik olarak başarılı olmalarını sağlamanın yanı sıra, ailelerin uygun beceriler edinmesini ve kabul edilebilir bağlantılar kurmasını gerektirir (Keçeli Kaysılı, 2008). Dolayısıyla aile katılımı, çocukların gelişiminin yanı sıra ebeveynlerin yeteneklerini de geliştiren bir süreçtir (Çamlıbel Çakmak, 2010). Bronfenbrenner tarafından oluşturulan ve çocuğun büyümesi ve öğrenmesi için ev ve okulun önemini vurgulayan ekolojik teori bu ortamda önemlidir. Ekolojik teori, bir ekosistemi oluşturan dört sistem arasındaki etkileşimleri vurgular: mikrosistem, mezosistem, ekzosistem ve makrosistem. Teori, sistemler

Tekin Baştan ¹
Savaş Köroğlu ²
Züleyha Albayrak ³
Nurhayat Alemdar ⁴

How to Cite This Article

Baştan, T., Köroğlu, S., Albayrak, Z. & Alemdar, N. (2023). "Okul Öncesi Eğitimde Aile Katılımı ve Öneme Yönelik Öğretmen Görüşleri", International Academic Social Resources Journal, (e-ISSN: 2636-7637), Vol:8, Issue:55; pp:4050-4058. DOI: <http://dx.doi.org/10.29228/ASRJOURNAL.72689>

Arrival: 26 August 2023

Published: 30 November 2023

Academic Social Resources Journal is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

¹ Okul Müdürü,MEB, Trabzon,Türkiye

² Müdür Yardımcısı,MEB, Trabzon, Türkiye

³ Okul Müdürü,MEB,Trabzon, Türkiye

⁴ Okul Müdürü,MEB,Trabzon, Türkiye

arasındaki etkileşimlerin insan davranışını şekillendirdiği fikrini ele alır. Mezosistemde bir çocuğun hayatının hem ev hem de okul tarafından önemli ölçüde etkilendiği vurgulanmaktadır. Ailenin eğitime katılımındaki bir faktör de ekolojik modeldir. ailelerin eğitim sürecindeki rolünün günümüzdeki önemine ve aile-okul işbirliğinin çocukların eğitimine olan etkilerine dikkat çekilmektedir. Artık eğitimin sadece okullarla sınırlı olmadığı ve ailelerin de bu sürecin ayrılmaz bir parçası olduğu vurgulanmaktadır. Aileler, çocuklara hayatları boyunca eğitim sağlamanın önemini anlamalıdır. Ayrıca, okul ve aile işbirliğinin özellikle okul öncesi yıllarda çocukların eğitimine büyük katkı sağladığı ifade edilmektedir. Bu işbirliği, çocukların okula uyum sağlamalarına yardımcı olur, okulda öğrenilenlerin evde de desteklenmesini sağlar ve çocuğun gelişimini zenginleştirebilir. Ayrıca, ailelerin eğitime dahil olması, öğretmenlerin aileleri eğitmesine ve onlara rehberlik etmesine olanak tanır. Ailelerin katılımı, eğitimci için de çok değerlidir, çünkü ailelerden gelen geri bildirimler ve veriler eğitim ortamını geliştirmek için kullanılabilir. Ayrıca, aile katılımının çocukların akademik başarısını artırmakla kalmayıp, aynı zamanda ailelerin kendi becerilerini geliştirmelerine ve çocuklarıyla daha sağlam bir bağ kurmalarına yardımcı olduğunu belirtmektedir. Bu, aile katılımının sadece çocukların gelişimine değil, aynı zamanda ailelerin kendi kapasitelerine de olumlu katkılar sağladığını göstermektedir. Son olarak, ekolojik teoriye atıfta bulunularak, çocuğun eğitim sürecindeki ev ve okulun etkileşiminin önemi vurgulanmaktadır. Mezosistemde, çocuğun hayatının hem ev hem de okul tarafından etkilendiğine dikkat çekilmektedir. Bu, ailelerin ve okulların birlikte çalışarak çocuğun en iyi eğitim deneyimini elde etmesini sağlamalarının gerekliliğini göstermektedir. Sonuç olarak, aile katılımının eğitimdeki önemini ve aile-okul işbirliğinin çocukların gelişimine olan olumlu etkilerini vurgulayarak, bu konunun eğitimciler ve aileler için büyük bir öncelik taşıdığı ifade etmektedir.

Eğitimciler, yöneticiler ve ebeveynler bu stratejiyi benimsediğinde, aile katılımı artacak ve aile katılımının çocuğun gelişimi için önemi ortaya çıkacaktır (Bronfenbrenner, 1981; Christenson, 2004; Keçeli Kaysılı, 2008). Vygotsky'nin sosyokültürel teorisi bu alandaki bir diğer önemli teoridir. Bu hipoteze göre, sosyal bağlantılar öğrenme ve büyüme için çok önemlidir. Çocukların fikirleri, başarıları ve değerleri sosyal çevrelerinden ve maruz kaldıkları kültürden kaynaklanır. Sosyokültürel teoriye göre, zihin ve çevrenin karşılıklı etkileşimi öğrenme ve büyümeyi kolaylaştırır (Ergün ve Özsüzer, 2006; Günay Bilaloğlu ve Aktaş Arnas, 2019; Koch, 2018). Bir kişiye en yakın çevre, içine doğduğu ailedir. Vygotsky'nin sosyokültürel teorisi, bir çocuğun zihinsel gelişiminin en yakın çevresi olan ailesinden etkilendiğini belirtir. Bir çocuğun zihinsel gelişiminde önemli bir faktör de ailenin çocuğun eğitimiyle ilgilenmesidir. Çocuğun ev ve okul arasında bölünmüş olan yaşamı, aile dahil olduğunda ahenkli bir bütünlüğe sahip olabilir (Öncül, 2011). Fantuzzo, Tighe ve Childs (2000) aile katılımının üç yönünü ele almaktadır. Aileleri eve dahil etmek, çocuklar için elverişli bir öğrenme ortamı oluşturmak, öğretmenin önerdiği etkinlikleri gerçekleştirmek, ebeveynlere ev ödevlerinde yardımcı olmak, onları kontrol etmek, yüksek sesle kitap okumak ve oyun oynamak anlamına gelir. Okul-aile işbirliğine dayalı katılım, ebeveynler ve öğretmenlerin birbirleriyle etkileşime girmesini gerektirirken, okula dayalı aile katılımı, ebeveynlerin sınıf etkinliklerinde yer almasını ve veli-öğretmen konferanslarına katılmasını içerir (Özel, Çağdaş ve Konca, 2016; Günay Bilaloğlu ve Aktaş Arnas, 2019). Bronfenbrenner'in ekolojik sistemler teorisi, çocuğun gelişimini etkileyen çeşitli faktörleri inceleyen önemli bir teoridir. Bu teori, çocuğun büyümesini ve öğrenmesini etkileyen dört sistem arasındaki etkileşimi vurgular: mikrosistem, mezosistem, ekzosistem ve makrosistem. Aile katılımı, bu sistemlerden biri olan mezosistem içinde önemli bir rol oynar. Bu teoriye göre, ailenin çocuğun eğitime katılımı, çocuğun gelişimini olumlu yönde etkileyebilir. Vygotsky'nin sosyokültürel teorisi, sosyal etkileşimlerin öğrenme ve gelişim için kritik olduğunu vurgular. Çocukların fikirleri ve değerleri, sosyal çevrelerinden ve kültürlerinden kaynaklanır. Bu teori, ailenin çocuğun zihinsel gelişimine önemli bir katkı sağladığını belirtir. Aile, çocuğun en yakın çevresidir ve onun öğrenme sürecini etkiler. Fantuzzo, Tighe ve Childs'in (2000) aile katılımını ele aldığı üç boyut, ailelerin eğitime katılımını daha ayrıntılı bir şekilde açıklar. Ailelerin eve dahil edilmesi, çocuklar için öğrenme ortamı oluşturulması ve öğretmenin önerdiği etkinliklerin gerçekleştirilmesi, ebeveynlerin çocuklarının eğitime aktif bir şekilde katılmasını içerir. Ayrıca, okul-aile işbirliği ve okula dayalı aile katılımı, ailelerin öğretmenlerle ve okulla etkileşime girmelerini gerektirir. Sonuç olarak, bu farklı teorileri ve boyutları kullanarak aile katılımının önemini ve çocuğun gelişimine olan katkılarını vurgulanmaktadır. Ailelerin eğitime aktif katılımı, çocukların daha iyi bir öğrenme deneyimi yaşamalarına ve daha sağlıklı bir gelişim göstermelerine yardımcı olabilir.

Çok sayıda çalışma, ev ve okul arasında ortak bir zemin sağlayan modellerin, çocukların başarısının yanı sıra ailelerin bilgi ve becerilerini de geliştirdiğini göstermiştir (Tezel Şahin & Özyürek, 2016). Yaşar Ekici (2017), aile katılımına katılan ebeveynlerin çocuklarının yeterlilik düzeyi arttıkça sosyal davranış sorunlarının azaldığını bulmuştur. Ayrıca, aile katılımında bulunan ailelerin çocuklarının benmerkezci sorun davranışlarında azalma görülürken, aile katılımında aktif olmayan ailelerin çocuklarının benmerkezci sorun davranışlarında bir değişiklik olmadığı gösterilmiştir. Aile katılımı sadece çocukların akademik olarak büyümelerine ve yeteneklerini geliştirmelerine yardımcı olmakla kalmaz, aynı zamanda ebeveynlerin yeteneklerini de sergiler. Aile katılımının temel taşları aileleri eğitmek ve aile, öğrenci ve öğretmen arasında bir ilişki kurmaktır. Aile katılımının tanımı, hem anne ve babanın ailenin eğitim arayışlarına katılımını hem de daha yakın zamanlarda tüm aile üyelerinin katılımını içerir. Aile katılımı genellikle annelerle ilişkilendirilse de, çocuklarının eğitime dahil olan babaların da olumlu etkileri olduğu kabul edilmektedir (Tezel Şahin & Özyürek, 2016). Çocuklarının eğitiminden kadınların sorumlu

olması gerektiğine inanmalarına rağmen, babalar çocuklarıyla oynamayı sevmektedir (Tezel Şahin & Özbey, 2009). Kadınlar iş gücünde daha aktif hale geldiğinden, babalar artık çocuğun gelişiminde birkaç yıl öncesine göre daha önemli bir rol oynamaktadır (Gürşimşek, Kefi ve Girgin, 2007). Babalar, çocuk bakımı ve evin idaresinden annelerin sorumlu olması gerektiğine inanarak aile odaklı faaliyetlerde ilgisizlik sergilemektedir. Ayrıca, babaların korkudan dolayı okula gitmekten kaçındıklarına da inanılmaktadır. Aile katılımının çocukların eğitimi üzerindeki olumlu etkileri ve aile katılımının hem çocukların hem de ailelerin gelişimine nasıl katkı sağladığına dair önemli bilgiler önemlidir. Araştırmalar, ev ve okul arasında bir köprü oluşturan modellerin çocukların başarısını artırdığını ve ailelerin bilgi ve becerilerini geliştirdiğini göstermektedir. Aile katılımının çocukların sosyal davranış sorunlarını azalttığı ve benmerkezci davranışlarda düzelme sağladığına dair bulgular da metinde yer alıyor. Ayrıca, aile katılımının sadece çocukların akademik başarısına değil, aynı zamanda ebeveynlerin yeteneklerine de katkı sağladığı vurgulanmaktadır.

Doğdukları andan itibaren çocukların bakımını üstlenenler genellikle kadınlar olduğundan, akademisyenler erkeklerin çocuk bakımı ve eğitimiyle ilgilenmek için gerekli becerilerden yoksun olduklarını öne sürmektedir (Green, 2001). Tezel Şahin & Özyürek, 2016, programa katılan babaların çocuklarının akademik olarak daha iyi performans gösterdiğini ve daha az olumsuz davranış sergilediğini ortaya koyan 1999 tarihli bir ABD Eğitim Bakanlığı araştırmasından alıntı yapmaktadır. Babalar çocuklarının eğitimi için faydalıdır ve onların gelişiminde önemli bir etkiye sahiptir. Benzer bir şekilde, olumlu baba-çocuk etkileşimleri ve babanın okula katılımı çocukların özsaygılarını artırmakta ve sınıf arkadaşlarıyla etkileşim kurma becerilerini geliştirmektedir (Green, 2001). Çocukların büyümesi ve eğitimi, ev ve okul ortamlarından büyük ölçüde etkilenmektedir (Tezel Şahin ve Özyürek, 2016). Bir çocuğun yaşam koşulları değiştiğinde, çevresinden bilgi kaynakları edinmesi zorlaşır, bu da aile ve okul işbirliğine duyulan ihtiyacı vurgular. Çocukların dış dünyadan deneyimlere erişimi, apartman dairelerinde yaşamaları, teknolojinin ilerlemesi ve çalışan ebeveynler nedeniyle kısıtlanmaktadır. Bu nedenle çocukların öğrenme ve gelişimlerini ilerletmek için okullarda verilen eğitimin evde de sürdürülmesi gerekmektedir. Evde ve okulda eğitimin sürdürülebilmesi için aile katılımını içeren etkinlikler önem kazanmaktadır (Çamlıbel Çakmak, 2010). Çocukların büyüme ve eğitimlerinin hem evde hem de okulda büyük ölçüde etkilendiği belirtiliyor. Ancak modern yaşam koşulları, çocukların dış dünyadan deneyimlere erişimini sınırlayabiliyor. Bu nedenle, aile ve okul arasındaki işbirliği ve evde eğitim etkinlikleri, çocukların öğrenme ve gelişimlerini desteklemek için önemli hale geliyor.

Ev ve okul arasındaki işbirliği 2023 Eğitim Vizyonu'nun temel hedeflerinden biridir. 2023 Eğitim Vizyonu Mutlu Çocuklar Güçlü Türkiye'de aile katılımının öneminden bahsedilirken şu ifadelerle yer verilmektedir: Dalların kökten yeşerdiğini unutmamak önemlidir. Zaman, özne, nesne ve mekân etkileşiminde derinliğin ve birikimin olduğu evlerde çocuklar organik olarak gelişebilir ve serpilebilir (MEB, 2013). Toplum Temelli Eğitim Kılavuzu (2013), ebeveynlerin çocuklarının eğitimine dahil olmalarının değerini vurgulamanın yanı sıra, aile katılım yöntemlerinin ebeveynlere nasıl ulaşabileceğinin de altını çizmektedir (MEB, 2013). Çocuk okul ortamını evin bir uzantısı olarak algıladığında güven duygusu oluşur ve okul ile aile arasında kurulan ortaklık sonucunda çocuk başarılı ve mutlu bir hayata hazırlanır. Ayrıca aileler de bu ortaklık sayesinde çocuklarıyla kaliteli zaman geçirebilir, onlarla olumlu iletişim kurabilir ve kendi ideallerini gerçekleştirebilirler. Okul ve aile birlikte çalıştığında öğretmenler iyi bir iletişimle hedeflerine daha kolay ulaşabilir ve zorlukları daha hızlı çözebilirler (Cömert ve Güleç, 2004). Aile katılımı yöntemlerinin ebeveynlere nasıl ulaşabileceği de bu bağlamda önemseniyor. Bu işbirliği sayesinde çocuklar, okulu evlerinin bir uzantısı olarak görüyorlar, bu da onlarda güven duygusu oluşturuyor ve başarılı ve mutlu bir geleceğe hazırlanmalarını destekliyor. Aileler içinse, bu işbirliği zamanlarını çocuklarıyla daha kaliteli geçirmelerini, olumlu iletişim kurmalarını ve kendi hedeflerini gerçekleştirmelerini sağlıyor. Sonuç olarak, okul ve aile işbirliği, öğrencilerin daha iyi gelişimine katkıda bulunmanın yanı sıra öğretmenlerin daha etkili bir şekilde çalışmalarını sağlayan bir ortaklık oluşturuyor.

YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu çalışmada nitel fenomenolojik desen kullanılmıştır (Marton, 1988). Fenomenolojik araştırmada, incelenen olguyu deneyimleyen ve bunu ifade edebilen veya yansıtabilen bireyler veya gruplar veri kaynağı olarak kabul edilir. Olguyla ilişkili anlamları ve deneyimleri ortaya çıkarmak için görüşmeler yapılır (Yıldırım ve Şimşek, 2013)

(Ekiz, 2003).

Çalışma Grubu

Bu çalışmada kolayda örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Kolayda örnekleme araştırma grubunu belirlemek için kullanılan kasıtlı örnekleme tekniklerinden biridir. Kolayda örnekleme katılmak için en yakın kişilerin seçilmesi, o anda erişilebilir olanlardan gerekli örneklem büyüklüğüne ulaşılan kadar bu prosedürün devam ettirilmesini gerektirir (Karataş, 2015). Araştırmaya dahil olmak için onay veren 13 okul öncesi öğretmen ile görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Tablo 1 örneklemin bilgilerini göstermektedir.

Tablo 1. Araştırmaya Katılanların Demografik Değişkenleri

Kod	Branş	Yaş	Kıdem	Öğrenim Durumu
K1	Okul Öncesi Öğretmeni	33	10	Lisans
K2	Okul Öncesi Öğretmeni	36	12	Lisans
K3	Okul Öncesi Öğretmeni	37	13	Yüksek Lisans
K4	Okul Öncesi Öğretmeni	29	5	Lisans
K5	Okul Öncesi Öğretmeni	28	4	Lisans
K6	Okul Öncesi Öğretmeni	40	14	Lisans
K7	Okul Öncesi Öğretmeni	36	10	Yüksek Lisans
K8	Okul Öncesi Öğretmeni	37	11	Lisans
K9	Okul Öncesi Öğretmeni	38	14	Lisans
K10	Okul Öncesi Öğretmeni	32	12	Lisans
K11	Okul Öncesi Öğretmeni	30	7	Lisans
K12	Okul Öncesi Öğretmeni	29	5	Lisans
K13	Okul Öncesi Öğretmeni	31	9	Yüksek Lisans

Bu tablo, “Aile Katılımının Okul Öncesi Eğitimde Önemi” konulu araştırmanın katılımcılarının demografik özelliklerini ayrıntılı bir şekilde sunmaktadır. Araştırmaya toplamda 13 okul öncesi öğretmen katılmıştır ve bu katılımcıların demografik özellikleri şu şekildedir:

Tüm katılımcılar, okul öncesi öğretmeni olarak aynı branşta görev yapmaktadır. Bu, araştırmanın homojen bir katılımcı grubuna sahip olduğunu göstermektedir ve katılımcıların eğitim geçmişi ve deneyimlerinin benzer olduğunu işaret etmektedir. Katılımcıların %100'ü okul öncesi öğretmenidir. Katılımcıların yaşları 28 ile 40 arasında dağılmıştır. Bu, katılımcı grubunun farklı yaş gruplarından oluştuğunu göstermektedir. En genç katılımcı 28 yaşında iken en yaşlı katılımcı 40 yaşındadır. Yaş dağılımı oldukça çeşitlilik göstermektedir ve farklı yaş gruplarından gelen katılımcılar araştırmaya katılmıştır. Katılımcıların kıdem süreleri 4 ile 14 yıl arasında değişmektedir. Bu, katılımcıların mesleki deneyimlerinin farklılık gösterdiğini yansıtmaktadır. En düşük kıdeme sahip olan katılımcı 4 yıl deneyime sahip iken en yüksek kıdeme sahip olan katılımcı 14 yıl deneyime sahiptir. Kıdem süreleri arasında çeşitlilik bulunmaktadır. Katılımcılar, öğrenim durumlarına göre “Lisans” ve “Yüksek Lisans” kategorilerine ayrılmıştır. Katılımcıların %76.92'si lisans düzeyinde eğitim almıştır, bu da çoğunluğun lisans mezunu olduğunu göstermektedir. Geriye kalan %23.08'lik dilim ise yüksek lisans mezunu katılımcılardan oluşmaktadır. Bu da araştırmaya katılanların bir kısmının yüksek lisans derecesine sahip olduğunu göstermektedir.

Veri Toplama Aracı

İki uzmanın bakış açısına dayanarak, araştırma konusundaki görüşlerini öğrenmek için 6 soruluk bir görüşme formu oluşturulmuştur. Uzman görüşleri doğrultusunda form 3 soru ile son haline getirilmiştir. Sorular, katılımcıların konuya ilişkin tutumları, deneyimleri ve görüşleri hakkında bilgi edinmek amacıyla yazılı hale getirilmiş ve eğitmenlere yöneltilmiştir. Gönüllü bir görüşmeye katılması için eğitmenle ilk olarak araştırmacılar tarafından iletişime geçilmiş ve görüşmenin amacı ve kapsamı hakkında bilgi verilmiştir. Belirlenen gün ve saatte, görüşmeler öğretmenin eğitim verdiği yerde gerçekleştirilmiştir..

Verilerin Toplanması ve Analizi

Çalışma grubunun bir parçası olmak üzere çeşitli bölgelerden öğretmenler özenle seçilmiştir. Bu nedenle, eğitmenlerin çoğunluğu çeşitli elektronik arayüz araçları kullanılarak internet üzerinden uzaktan video görüşmelerine katılmıştır. Veri toplama sürecinde, öğretmenlerle yüz yüze ve sanal görüşmeler kendi programlarına göre planlanmış ve karşılıklı olarak mutabık kalınan bir zamanda gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler en az 17 dakika, en fazla 45 dakika sürmüş ve ortalama süre 28 dakika olmuştur. Araştırma için toplanan verilerin incelenmesinde içerik analizi yaklaşımı kullanılmıştır. İçerik analizi özünde, görüşme dökümlerinden elde edilen materyalin ilgili konunun teorik çerçevesine uygun olarak düzenlenmesidir. Bu çalışmada amaç, kodlar içindeki ilgili fikir ve temalardan kodlar türetmektir (Yıldırım ve Şimşek, 2013). İlk olarak, bu vakadaki görüşme verileri bilgisayar ortamına taşınmıştır. Genel olarak, öğretmenlerin yanıtları tekrar, yazım hataları ya da anlamsız cümleler açısından incelenmiştir (Ekiz, 2003). İki alan uzmanı bağımsız olarak verileri incelemiş, kod ve temaları çıkarmış ve çalışma analizinin geçerliliğini sağlamıştır. Araştırmacıların kod ve temalarının benzerlik oranı (r:75) önemli derecede bir ilişki olduğunu göstermiştir. Karar verilemeyen kodlar ve konular hakkında bağımsız bir alan uzmanının görüşü alındıktan sonra uygun olan veya önerilen kodlar ve temalar araştırmaya dahil edilmiştir. Böylece nitel araştırmada güvenilirliğin bir diğer boyutu olan inandırıcılık, puanlayıcı güvenilirliği ile desteklenmeye çalışılmıştır. Çünkü puanlayıcı güvenilirliğini sağlamak itibarı artırmanın bir yöntemidir. Kod ve tema geliştirmenin her aşamasında kuramsal çerçeveye yer verilmesine özen gösterilmiştir (Karataş, 2015). Nitel araştırma güvenilirlik türlerinden biri olan aktarılabiliğin sağlanmasında, çalışmanın ve veri toplama süreçlerinin detaylı bir şekilde açıklanmasının yanı sıra teorik arka planın da verilmesinin çok yardımcı olduğu söylenebilir. (Yıldırım ve Şimşek, 2013).

BULGULAR

Aile katılımının okul öncesi eğitimdeki rolünü daha iyi anlamak için neler yapılabilir?

Katılımcılara yöneltilen “Aile katılımının okul öncesi eğitimdeki rolünü daha iyi anlamak için neler yapılabilir?” şeklindeki açık uçlu soruya verilen yanıtlara ait doğrudan alıntılara aşağıda yer verilmiştir. Bir sonraki aşamada ise doğrudan alıntılar yorumlanmıştır.

- K1: “Aile katılımının okul öncesi eğitimdeki rolünü daha iyi anlamak için ailelerle düzenli toplantılar yapılabilir.”
- K2: “Araştırma projeleri yoluyla ailelerin eğitim sürecine daha fazla katılımını teşvik edebiliriz.”
- K3: “Anketler ve geri bildirim formları kullanarak ailelerin görüşlerini toplamalıyız.”
- K4: “Ailelerin sınıf içi etkinliklere katılma fırsatları yaratılmalıdır.”
- K5: “Ailelerin çocuklarının öğrenme süreçlerini daha yakından takip etmelerine yardımcı olacak rehberlik materyalleri sunabiliriz.”
- K6: “Ailelerin eğitim programlarına katkı sağlamalarını teşvik etmek için seminerler ve atölye çalışmaları düzenlemeliyiz.”
- K7: “Ailelerin okul içi etkinliklere ve projelere katılmalarını teşvik etmek için ödüllendirme sistemleri oluşturabiliriz.”
- K8: “Ailelerin çocuklarının okul yaşamını daha iyi anlamalarını sağlayacak bilgilendirici materyaller hazırlanmalıdır.”
- K9: “Eğitim seminerleri düzenleyerek ailelerin çocuklarının öğrenme süreçlerine daha fazla dahil olmalarını teşvik edebiliriz.”
- K10: “Ailelerin okulda daha aktif rol oynamaları için özel günler ve etkinlikler düzenlemeliyiz.”
- K11: “Okul ile aile arasında düzenli iletişim kanalları oluşturmalıyız.”
- K12: “Ailelerin çocuklarının akademik ilerlemesini izlemeleri için çevrimiçi platformlar ve uygulamalar kullanabiliriz.”
- K13: “Ailelerin eğitim politikaları ve kararlarına katılımlarını desteklemek için danışma kurulları oluşturmalıyız.”

Bu değerlendirmeler, aile katılımının okul öncesi eğitimdeki önemini vurguluyor ve bu konuda önerilen stratejilere dair farklı öneriler içeriyor. Öğretmenler, ailelerle daha yakın bir işbirliği ve iletişim kurma amacıyla düzenli toplantılar düzenlemeyi öneriyorlar. Aynı zamanda, ailelerin eğitim sürecine daha fazla katılımını teşvik etmek için araştırma projelerinin kullanılması ve ailelerin görüşlerinin anketler ve geri bildirim formları ile toplanması öneriliyor. Ailelerin sınıf içi etkinliklere katılma fırsatlarının yaratılması, onların çocuklarının öğrenme süreçlerini daha yakından takip etmelerine yardımcı olabilir. Rehberlik materyalleri ve seminerler gibi kaynaklar, ailelerin eğitim programlarına daha fazla katkı sağlamalarını teşvik edebilir. Ayrıca, aileleri okul içi etkinliklere ve projelere teşvik etmek için ödüllendirme sistemlerinin kullanılması önerilmekte. Tüm bu öneriler, ailelerin çocuklarının eğitimine daha aktif bir şekilde katılmasını ve bu katılımın eğitim sürecine olumlu etkilerini artırmasını hedeflemektedir.

Ailelerin okul öncesi eğitim sürecine daha etkin bir şekilde katılmasını teşvik etmek için hangi stratejiler kullanılabilir?

Katılımcılara yöneltilen “Ailelerin okul öncesi eğitim sürecine daha etkin bir şekilde katılmasını teşvik etmek için hangi stratejiler kullanılabilir?” şeklindeki açık uçlu soruya verilen yanıtlara ait doğrudan alıntılara aşağıda yer verilmiştir. Bir sonraki aşamada ise doğrudan alıntılar yorumlanmıştır.

- K1: “Ailelerin okul öncesi eğitim sürecine daha etkin bir şekilde katılması için düzenli olarak aile toplantıları düzenlemeliyiz.”
- K2: “Ailelere çocuklarının eğitimine daha fazla dahil olma fırsatları sunmalıyız, örneğin sınıf içi etkinliklere katılma imkanları.”
- K3: “Ailelere çocukların eğitiminde daha fazla rol alabilecekleri konusunda bilgilendirme yapmalıyız.”
- K4: “Ailelerin eğitim materyallerine ve kaynaklarına erişimini kolaylaştırmalıyız.”
- K5: “Eğitim seminerleri ve atölyeler düzenleyerek aileleri eğitim sürecine daha fazla dahil etmeliyiz.”
- K6: “Ailelere çocuklarının okul çalışmalarını izlemeleri ve desteklemeleri için çevrimiçi platformlar sağlamalıyız.”
- K7: “Okul ile aile arasındaki iletişimi güçlendirmek için düzenli olarak e-posta bültenleri veya bilgilendirici mesajlar göndermeliyiz.”
- K8: “Ailelerin okul politikaları ve kararlarına katılımlarını desteklemek için danışma kurulları oluşturmalıyız.”

K9: “Ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine daha fazla katılmasını teşvik etmek için özel günler ve etkinlikler düzenlemeliyiz.”

K10: “Ailelerin çocuklarının evdeki öğrenme deneyimlerini desteklemeleri için kaynaklar ve öneriler sunmalıyız.”

K11: “Ailelerin eğitim sürecine daha fazla dahil olmaları için öğrenci-öğretmen-veli toplantıları düzenlemeliyiz.”

K12: “Ailelerin çocuklarının eğitime katkıda bulunabilecekleri projeler ve görevler oluşturmalıyız.”

K13: “Ailelerin eğitim konularında daha fazla bilinçlenmelerine yardımcı olmak için seminerler ve konferanslar düzenlemeliyiz.”

Bu değerlendirmeler, ailelerin okul öncesi eğitim sürecine daha aktif bir şekilde katılmalarını teşvik etmek için öğretmenlerin önerdiği çeşitli stratejileri yansıtmaktadır. Bu stratejiler, ailelerin çocuklarının eğitime katkıda bulunmalarını desteklemeyi amaçlamaktadır. Önerilen stratejiler arasında düzenli aile toplantıları düzenleme, ailelerin sınıf içi etkinliklere katılma imkanlarını sağlama, ailelere eğitim konusunda bilgilendirme yapma, eğitim materyallerine erişimi kolaylaştırma gibi yöntemler bulunmaktadır. Ayrıca, eğitim seminerleri ve atölyeler düzenleyerek aileleri eğitim sürecine daha fazla dahil etme önerisi de öne çıkmaktadır. Ayrıca, okul ile aile arasındaki iletişimi güçlendirmek için çevrimiçi platformlar, e-posta bültenleri ve danışma kurulları gibi araçlar kullanılması önerilmektedir. Bu stratejiler, ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine daha fazla katılımını teşvik ederek öğrenci başarısını artırmayı amaçlamaktadır. Öğretmenlerin ailelerin okul öncesi eğitim sürecine daha etkin bir şekilde katılmasını teşvik etmek için önerdikleri stratejiler, aile-okul işbirliğini artırmayı hedeflemektedir. Bu değerlendirmeler, ailelerin çocuklarının eğitime daha fazla dahil olmalarını sağlayacak yöntemleri içermektedir. Önerilen stratejiler arasında düzenli aile toplantıları düzenleme, ailelerin sınıf içi etkinliklere katılma fırsatları sunma ve eğitim materyallerine erişimi kolaylaştırma gibi uygulamalar öne çıkmaktadır. Ayrıca, ailelere eğitim konusunda bilgilendirici programlar düzenlemek ve eğitim materyallerini paylaşmak da öneriler arasındadır. Öte yandan, ailelere yönelik eğitim seminerleri ve atölyeler düzenlemek, onların eğitim sürecine daha fazla katılımını teşvik edebilir. Bununla birlikte, ailelerle okul arasındaki iletişimi güçlendirmek amacıyla çevrimiçi platformlar, e-posta bültenleri ve danışma kurulları gibi modern iletişim araçlarının kullanılması da önerilmektedir. Bu stratejiler, ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine daha aktif bir şekilde katılımını teşvik ederek öğrenci başarısını artırmayı amaçlamaktadır. Bu açıdan, aile-okul işbirliği ve iletişimi güçlendirmek için çeşitli yaklaşımların bir araya getirilmesi önemlidir.

Ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine katkı sağlamalarını desteklemek için neler yapılabilir?

Katılımcılara yöneltilen “Ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine katkı sağlamalarını desteklemek için neler yapılabilir?” şeklindeki açık uçlu soruya verilen yanıtlara ait doğrudan alıntılara aşağıda yer verilmiştir. Bir sonraki aşamada ise doğrudan alıntılar yorumlanmıştır.

(K1) “Ailelere, okul öncesi eğitimin önemini ve çocuklarının gelişimine nasıl katkı sağlayabileceklerini anlatan bilgilendirici seminerler düzenlemek etkili olabilir.”

(K2) “Ailelere, evde yapılabilecek basit öğrenme aktiviteleri ve oyunlar konusunda rehberlik sunmak önemlidir.”

(K3) “Ailelerin çocuklarının okul deneyimlerine daha fazla dahil olabilmeleri için açık kapı günleri veya etkinlikleri düzenlemek faydalı olabilir.”

(K4) “Ebeveynlere, çocuklarının okul performansını izlemeleri ve gerektiğinde destek sağlamaları için düzenli olarak geri bildirimde bulunmak önemlidir.”

(K5) “Ailelerle sık sık iletişim kurmak ve onların sorularını yanıtlamak, işbirliği ve güveni artırabilir.”

(K6) “Ailelerin çocuklarına okuma alışkanlığı kazandırmalarını teşvik etmek için okuma saatleri veya etkinlikleri düzenlemek etkili olabilir.”

(K7) “Çocukların okul öncesi eğitim materyallerine evde daha fazla erişim sağlamak için dijital kaynakları paylaşmak önemlidir.”

(K8) “Ailelere, çocuklarının eğitim hedeflerini belirlemeleri ve bu hedeflere nasıl ulaşabileceklerini planlamaları konusunda yardımcı olmak gereklidir.”

(K9) “Ailelere, çocuklarının sınıf içindeki deneyimlerini paylaşmaları ve bu deneyimleri evde desteklemeleri için fırsatlar sunmak önemlidir.”

(K10) “Ebeveynlerle işbirliği yaparak, çocukların bireysel ihtiyaçlarına daha iyi yanıt vermek mümkün olabilir.”

(K11) “Ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine aktif katılımını teşvik etmek için sosyal etkinlikler ve topluluk projeleri düzenlemek etkili olabilir.”

(K12) “Ailelerle düzenli toplantılar düzenleyerek, onların görüşlerini dinlemek ve okul öncesi eğitim programını iyileştirmek mümkün olabilir.”

(K13) “Ailelerin çocuklarının günlük öğrenme deneyimlerini takip etmeleri için basit takip araçları veya günlük güncellemeler sağlamak önemlidir.”

Bu öneriler, ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine daha aktif bir şekilde katılımını teşvik etmek ve çocukların eğitim başarısını desteklemek amacıyla kullanılacak stratejileri yansıtmaktadır. Elde edilen öğretmen görüşleri, ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine daha etkili bir şekilde katkı sağlamalarını teşvik etmek amacıyla çeşitli stratejilerin önerildiğini göstermektedir. Bu stratejiler, okul ve aile arasındaki işbirliğini artırmayı, ebeveynlerin çocuklarının eğitimine daha fazla dahil olmalarını sağlamayı ve çocukların eğitim başarısını desteklemeyi hedeflemektedir. Öğretmenler, ailelerin okul öncesi eğitimine daha etkin bir şekilde katkı sağlamalarını teşvik etmek için ailelere eğitici seminerler düzenlemeyi ve evde öğrenme aktivitelerini kolaylaştırmayı önermektedirler. Ayrıca, ailelerin okula daha fazla katılımını teşvik etmek amacıyla açık kapı günleri veya etkinlikleri düzenlemenin önemine vurgu yapmaktadırlar. Geri bildirim, iletişim ve düzenli toplantılar aracılığıyla ailelerle sık sık iletişim kurmanın işbirliğini artırabileceğini ifade etmektedirler. Okuma alışkanlığı kazandırmak için okuma saatleri veya etkinliklerini öneren öğretmenler, dijital kaynakları paylaşarak çocukların okul öncesi eğitim materyallerine daha fazla erişim sağlanmasını desteklemeyi önermektedirler. Ayrıca, ailelere çocuklarının eğitim hedeflerini belirlemeleri ve bu hedeflere nasıl ulaşabileceklerini planlamaları konusunda rehberlik yapmanın önemli olduğunu belirtmektedirler. Öğrencilerin sınıf içi deneyimlerini paylaşmaları ve bu deneyimleri evde desteklemeleri için fırsatlar sunmanın, ailelerin okul öncesi eğitime daha fazla katılımını teşvik edebileceğini ifade etmektedirler. Sosyal etkinlikler ve topluluk projeleri düzenlemek, ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine aktif katılımını artırabilir. Son olarak, ailelerin günlük öğrenme deneyimlerini takip etmelerine yardımcı olacak basit takip araçları veya günlük güncellemeler sağlamanın önemli olduğunu belirtmektedirler. Bu öneriler, okul ve aile işbirliğini güçlendirmek ve çocukların okul öncesi eğitimine daha fazla katılımını teşvik etmek amacıyla öğretmenler tarafından sunulan stratejileri yansıtmaktadır. Öğretmenlerin görüşleri, ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine katkı sağlamalarını teşvik etmek için kullanılacak çeşitli stratejileri yansıtmaktadır. Bu stratejiler, okul ve aile arasındaki işbirliğini artırmayı, ailelerin daha fazla dahil olmalarını ve çocukların eğitim başarısını desteklemeyi amaçlamaktadır. Öğretmenler, ailelere yönelik eğitici seminerlerin düzenlenmesini ve evde öğrenme aktivitelerinin kolaylaştırılmasını önermektedirler. Ayrıca, aile katılımını artırmak için açık kapı günleri veya etkinliklerin düzenlenmesi önerilmektedir. Geri bildirim, iletişim ve düzenli toplantılar gibi etkileşim araçlarıyla ailelerle sık sık iletişim kurmanın önemine vurgu yapılmaktadır. Ayrıca, okuma alışkanlığı kazandırma konusunda öğrencilere ve ailelere destek sağlamak için okuma saatleri veya etkinlikleri düzenlemek önerilmektedir. Öğretmenler, dijital kaynakların paylaşılmasıyla çocukların okul öncesi eğitim materyallerine daha kolay erişim sağlanmasını önermektedirler. Aynı zamanda, ailelere çocuklarının eğitim hedeflerini belirleme ve bu hedeflere ulaşma konusunda rehberlik yapmanın önemli olduğunu ifade etmektedirler. Sınıf içi deneyimlerin paylaşılması ve evde desteklenmesi için fırsatlar sunmanın ailelerin okul öncesi eğitime daha fazla katılımını teşvik edebileceği belirtilmektedir. Sosyal etkinlikler ve topluluk projeleri düzenlemek, ailelerin çocuklarının eğitimine daha fazla katılımını artırabilir. Son olarak, ailelerin günlük öğrenme deneyimlerini takip etmelerine yardımcı olacak basit takip araçları veya günlük güncellemeler sağlamanın önemli olduğu vurgulanmaktadır. Bu öneriler, okul ve aile işbirliğini güçlendirmek ve çocukların okul öncesi eğitimine daha fazla katılımını teşvik etmek amacıyla öğretmenler tarafından sunulan stratejileri özetlemektedir.

SONUÇ

Bu değerlendirmeler, aile katılımının okul öncesi eğitimdeki önemini ve bu konuda önerilen stratejilere yönelik farklı önerileri özetlemektedir. Öğretmenlerin vurguladığı önemli bir nokta, ailelerle daha yakın işbirliği ve iletişim kurmanın eğitim sürecindeki önemidir. Düzenli toplantılar, bu işbirliğini güçlendirmek için etkili bir yol olarak önerilmektedir. Ayrıca, ailelerin eğitim sürecine daha fazla katılımını teşvik etmek için araştırma projeleri ve geri bildirim yöntemlerinin kullanılması önerilmiştir. Sınıf içi etkinliklere katılım fırsatlarının yaratılması da ailelerin çocuklarının öğrenme süreçlerini daha yakından takip etmelerine yardımcı olabilir. Rehberlik materyalleri ve seminerler gibi kaynaklar, ailelerin çocuklarının eğitimine daha fazla katkı sağlamalarını teşvik edebilir. Ödüllendirme sistemlerinin kullanılması, aileleri okul içi etkinliklere ve projelere katılmaya teşvik edebilir. Bu öneriler, ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine daha aktif bir şekilde katılmasını ve bu katılımın eğitim sürecine olumlu etkilerini artırmasını hedeflemektedir. Ailelerin eğitimde daha fazla yer almaları, çocukların öğrenme deneyimlerini zenginleştirebilir ve eğitim başarısını artırabilir.

Bu değerlendirmeler, öğretmenlerin ailelerin okul öncesi eğitim sürecine daha etkin bir şekilde katılmalarını teşvik etmek için önerdiği çeşitli stratejileri özetlemektedir. Bu stratejiler, ailelerin çocuklarının eğitimine katkıda bulunmalarını desteklemeyi amaçlamaktadır. Önerilen stratejiler arasında düzenli aile toplantıları düzenleme, ailelerin sınıf içi etkinliklere katılma imkanlarını sağlama, ailelere eğitim konusunda bilgilendirme yapma, eğitim materyallerine erişimi kolaylaştırma gibi yöntemler bulunmaktadır. Ayrıca, eğitim seminerleri ve atölyeler düzenleyerek aileleri eğitim sürecine daha fazla dahil etme önerisi de öne çıkmaktadır. Bu stratejiler, okul ile aile

arasındaki iletişimi güçlendirmek için çevrimiçi platformlar, e-posta bültenleri ve danışma kurulları gibi araçlar kullanılması önerilmektedir. Bu değerlendirmeler, ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine daha fazla katılımını teşvik ederek öğrenci başarısını artırmayı amaçlamaktadır. Aile-okul işbirliği ve iletişimi güçlendirmek için çeşitli yöntemlerin bir araya getirilmesi, eğitim sürecini daha etkili ve verimli hale getirebilir.

Bu değerlendirmeler, öğretmenlerin ailelerin okul öncesi eğitim sürecine daha aktif bir şekilde katılmalarını teşvik etmek amacıyla önerdiği çeşitli stratejileri içermektedir. Bu stratejiler, ailelerin çocuklarının eğitimine katkı sağlamalarını desteklemeyi ve çocukların eğitim başarısını artırmayı hedeflemektedir. Öğretmenler, ailelerle daha yakın bir işbirliği kurmak için düzenli aile toplantıları düzenlemenin önemini vurgulamaktadır. Aynı zamanda, ailelerin sınıf içi etkinliklere katılma fırsatları sunmanın ve eğitim materyallerine kolay erişim sağlamanın ailelerin katılımını artırabileceğini ifade etmektedirler. Eğitim seminerleri ve atölyeler düzenleyerek aileleri eğitim sürecine daha fazla dahil etme önerisi de bulunmaktadır. Öğretmenler, okul ile aile arasındaki iletişimi güçlendirmek için çevrimiçi iletişim araçlarının kullanılmasını önermektedirler. Ayrıca, aileleri çocuklarının eğitim hedeflerini belirlemeye ve bu hedeflere ulaşmalarına yardımcı olmak için rehberlik yapmanın önemli olduğunu vurgulamaktadırlar. Tüm bu öneriler, ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine daha aktif bir şekilde katılımını teşvik ederek çocukların eğitim başarısını artırmayı amaçlamaktadır. Aile-okul işbirliğini güçlendirmek ve iletişimi artırmak için öğretmenler tarafından sunulan bu stratejiler, eğitim sürecini daha etkili hale getirmeye yönelik önemli adımları temsil etmektedir.

Bu sonuçlar, okul öncesi eğitimde aile katılımının önemini vurgulamaktadır. Bu bağlamda, eğitimciler ve okul yönetimleri, ailelerle daha yakın bir işbirliği kurmak ve iletişimi güçlendirmek amacıyla çeşitli önlemler alabilirler. Öncelikle, düzenli aile toplantıları ve seminerler düzenlenmeli ve ailelere bu etkinliklere katılma fırsatları sunulmalıdır. Bu toplantılar, ailelerin eğitim sürecine daha fazla dahil olmalarını teşvik edebilir ve öğrenci başarısını artırabilir.

Ayrıca, ailelerin eğitim materyallerine erişimini kolaylaştırmak için çevrimiçi platformlar ve dijital kaynaklar sağlanmalıdır. Bu, ailelerin çocuklarının öğrenme deneyimlerini desteklemelerine yardımcı olabilir. Eğitimciler, ailelere çocuklarının eğitim hedeflerini belirleme konusunda rehberlik yapmalı ve bu hedeflere nasıl ulaşabileceklerini açıklamalıdır.

Ayrıca, okul yönetimleri, ailelerin sınıf içi etkinliklere ve projelere daha fazla katılımını teşvik etmek için ödüllendirme sistemlerini değerlendirmelidir. Bu sistemler, aileleri okulun etkinliklerine daha fazla dahil etmek için bir teşvik sağlayabilir. Sosyal etkinlikler ve topluluk projeleri de ailelerin çocuklarının okul öncesi eğitimine katılımını artırabilir.

Son olarak, ailelerin günlük öğrenme deneyimlerini takip etmelerine yardımcı olacak basit takip araçları veya günlük güncellemeler sağlanmalıdır. Bu, ailelerin çocuklarının eğitimine daha fazla katılımını teşvik edebilir ve iletişimi güçlendirebilir.

Bu öneriler, okul öncesi eğitimde aile katılımını artırmak ve bu katılımın öğrenci başarısına olumlu etkilerini maksimize etmek için kullanılabilir.

KAYNAKÇA

Bronfenbrenner, U. (1981). *The Ecology of Human Development*. Harvard University Press: Cambridge.

Christenson, S. (2004). The family-school partnership: An opportunity to promote the learning competence of all students. *School Psychology Review*, 33(1), 83-104.

Cömert, D., & Güleç, H. (2004). Okul öncesi eğitim kurumlarında aile katılımının önemi: Öğretmen-aile-çocuk kurum. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(1). 131-145.

Çamlıbel-Çakmak, Ö. (2010). Okul öncesi eğitim kurumlarında aile katılımı. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(20), 2-17.

Çamlıbel-Çakmak, Ö. (2010). Okul öncesi eğitim kurumlarında aile katılımı. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 1(20), 2-17.

Ekiz, D.(2003). *Eğitimde Araştırma Yöntem ve Metotlarına Giriş*. Ankara: Anı Yayıncılık.

Ergün, M., & Özsüer, S. (2006). Vygotsky'nin yeniden değerlendirilmesi. *Afyonkarahisar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2, 269-292

Fantuzzo, J., Tighe, E., & Childs, S. (2000). Family involvement questionnaire: A multivariate assessment of family participation in early childhood education. *Journal of Educational Psychology*, 92(2), 367-376

Green, S. (2001). Creating a father friendly child care environment. *Child Care Centers Connections*, 10(1), 1-4.

- Günay-Bilaloğlu, R., & Aktaş Arnas, Y. (2019). Okul öncesi eğitimde aile katılımı engelleri ve süreçte karşılaşılan sorunlar. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 34(3), 804-823.
- Günay-Bilaloğlu, R., & Aktaş Arnas, Y. (2019). Okul öncesi eğitimde aile katılımı engelleri ve süreçte karşılaşılan sorunlar. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 34(3), 804-823.
- Gürşimşek, I., Kefi, S., & Girgin, G. (2007). Okulöncesi eğitime babaların katılım düzeyi ile ilişkili değişkenlerin incelenmesi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, (33), 181-191
- Karataş, Z. (2015). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. Manevi temelli sosyal hizmet araştırmaları dergisi, 1(1), 62-80.
- Keçeli-Kaysılı, B. (2008). Akademik başarının artırılmasında aile katılımı. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi, 9(1), 69-83.
- Koch, L. A. (2018). Parent involvement in early childhood education and its impact on the development of early language and literacy skills: An exploration of one Head Start Program's parent involvement model. (Unplished Doctor of Thesis). Drexel University, U.S.A.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2013). Yerel Yönetimler, Sivil Toplum Kuruluşları, Kamu Kuruluşları ve İşveren Kuruluşları için Toplum Temelli Erken Çocukluk Hizmetleri Sunumu Kılavuzu. Ankara.
- Öncül, F. (2011). Öğretmenlerin yapmış olduğu ev ziyaretlerinin aile üzerindeki etkisi. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Özel, E., Çağdaş, A., & Konca, A.S. (2016). İlkokul başlangıcında velilerin aile katılım düzeylerinin incelenmesi. Eğitimde Kuram ve Uygulama, 12(4), 891-908.
- Özel, E., Çağdaş, A., & Konca, A.S. (2016). İlkokul başlangıcında velilerin aile katılım düzeylerinin incelenmesi. Eğitimde Kuram ve Uygulama, 12(4), 891-908
- Perry, M.A., Fantuzzo, J., & Munis, P. (2002). Family involvement questionnaire(FIQ). Philadelphia, PA: University of Pennsylvania
- Tezel-Şahin, F., & Özyürek, A. (2016). Anne Baba Eğitimi ve Aile Katılımı. Ankara: İstatistik Dünyası. Ünüvar, P. (2010). Aile katılımı çalışmalarına yönelik ebeveyn ve öğretmen görüşlerinin karşılaştırılması. Kastamonu Eğitim Dergisi, 18(3), 719-730.
- Yaşar-Ekici, F. (2017). Okul öncesi eğitim kurumlarındaki aile katılım çalışmalarına katılan ve katılmayan ailelerin çocuklarının sosyal beceri ve problem davranışları arasındaki ilişki. Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 10(1), 543-562
- Yıldırım, A., & Simsek, H. (2013). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri, Ankara: Seçkin.